

DIREKTIV

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2014/100/EU

av den 28 oktober 2014

om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/59/EG om inrättande av ett övervaknings- och informationssystem för sjötrafik i gemenskapen

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/59/EG av den 27 juni 2002 om inrättande av ett övervaknings- och informationssystem för sjötrafik i gemenskapen och om upphävande av rådets direktiv 93/75/EEG ⁽¹⁾, särskilt artikel 27.2, och

av följande skäl:

- (1) Konkurrenskraften hos de europeiska sjötransporterna kan främjas genom en effektivare resursanvändning och bättre utnyttjande av elektronisk information.
- (2) För att maximera effektiviteten och undvika dubbelarbete finns det ett behov av att bygga vidare på befintliga plattformar på nations- och unionsnivå, på tekniska lösningar och på standardisering, och därmed dra nytta även av redan gjorda investeringar.
- (3) Unionens system för informationsutbyte inom sjöfarten, SafeSeaNet, som inrättats i enlighet med direktiv 2002/59/EG, förbättrar sjöfartssäkerhet, hamn- och sjöfartsskydd, miljöskydd och beredskap mot föroreningar, men möjliggör också informationsutbyte i enlighet med unionslagstiftningen och i syfte att underlätta effektiv sjötrafik och sjötransport.
- (4) För att möjliggöra kostnadsbesparingar, undvika att skapa flera styrgrupper och ta vara på erfarenheterna från styrgruppen på hög nivå (HLSG) bör HLSG:s förvaltningsprinciper och arbetsuppgifter justeras till att omfatta ytterligare områden som omfattas av direktivet.
- (5) I direktiv 2002/59/EG krävs att medlemsstaterna och kommissionen ska samarbeta för att utveckla och uppdatera unionens system för informationsutbyte inom sjöfarten på grundval av driftserfarenheterna från systemet, dess potential och dess funktioner, och med sikte på att förbättra systemet med hänsyn tagen till den informations- och kommunikationstekniska utvecklingen.
- (6) Gjorda erfarenheter och tekniska framsteg, särskilt avseende utveckling av ett driftskompatibelt system för informationsutbyte som kan kombinera information från SafeSeaNet med information från andra unionssystem för övervakning och spårning (CleanSeaNet, Europeiska unionens datacentral för långdistansidentifiering och -spårning av fartyg (EU LRIT Data Centre) och Thetis), och även från externa system (t.ex. satellitbaserade automatiska identifieringssystem [AIS]), har gett möjlighet till fortsatt integrering av tjänster för sjöfarten. Flera initiativ till satellitbaserade automatiska identifieringssystem har inletts, även av medlemsstaterna, vilket bekräftar den operativa nyttan av att ha tillgång till information från sådana system.
- (7) Europeiska sjösäkerhetsbyråns system och tillämpningsprogram kan förse medlemsstaternas myndigheter och unionsorgan med omfattande information om fartygspositioner, farligt gods, föroreningar osv., samt tillhandahålla stödtjänster på områden som kustbevakning, piratbekämpning och statistik, i enlighet med de åtkomsträttigheter som tilldelats i överensstämmelse med det kontrolldokument för gränssnitt och funktioner (IFCD) som inrättats och upprätthålls i enlighet med artikel 22a i direktivet samt bilaga III till direktivet.

⁽¹⁾ EGT L 208, 5.8.2002, s. 10.

- (8) Förvaltningen av systemet och dess tekniska förbättringar diskuteras regelbundet med medlemsstaterna inom SafeSeaNets styrgrupp på hög nivå (HLSG) som inrättades genom kommissionens beslut 2009/584/EG⁽¹⁾. Genomförda förbättringar som lett till teknisk integrering av de olika utvecklade systemen och tillämpningsprogrammen diskuteras också inom denna grupp. Dessa framsteg och Europeiska sjösäkerhetsbyråns utprovning av en integrerad miljö för sjöfartsinformation har lett till synergieffekter och förbättrade funktioner och tjänster i systemen.
- (9) Bilaga III till direktiv 2002/59/EG bör därför ändras för att återspegla de tekniska framsteg som gjorts mot bakgrund av erfarenheterna från SafeSeaNet.
- (10) Bilaga III till direktivet som omfattar unionens system för informationsutbyte inom sjöfarten och hänvisar till annan relevant unionslagstiftning bör förtydligas genom att de avsedda unionsakterna anges, t.ex. Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG⁽²⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG⁽³⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/16/EG⁽⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/65/EU⁽⁵⁾. I fråga om nämnda rättsakter kan användningen av SafeSeaNet ytterligare underlätta utbyte och spridning av information, och användningen av systemet, det integrerade informationssystemet och en plattform för att säkerställa konvergens och driftskompatibilitet mellan system och tillämpningsprogram för sjöfarten, inklusive rymdbaserad teknik, bör underlättas ytterligare.
- (11) Den utveckling som återspeglas i detta direktiv kan också spela en central roll i utvecklingen av en gemensam miljö för informationsutbyte (Cise) för sjöfartsområdet, som är en frivillig samarbetsprocess i Europeiska unionen i syfte att ytterligare stärka och främja relevant informationsspridning mellan myndigheter som arbetar med övervakning till havs.
- (12) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (Coss).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga III till direktiv 2002/59/EG ska ersättas med texten i bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 18 november 2015 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2009/584/EG av den 31 juli 2009 om inrättande av en styrgrupp på hög nivå för SafeSeaNet (EUT L 201, 1.8.2009, s. 63).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG av den 27 november 2000 om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester (EGT L 332, 28.12.2000, s. 81).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG av den 7 september 2005 om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner, inbegripet straffrättsliga sanktioner, för föroreningsbrott (EGT L 255, 30.9.2005, s. 11).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/16/EG av den 23 april 2009 om hamnstatskontroll (EUT L 131, 28.5.2009, s. 57).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/65/EU av den 20 oktober 2010 om rapporteringsformaliteter för fartyg som ankommer till och/eller avgår från hamnar i medlemsstaterna och om upphävande av direktiv 2002/6/EG (EUT L 283, 29.10.2010, s. 1).

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 28 oktober 2014.

På kommissionens vägnar'

José Manuel BARROSO

Ordförande

BILAGA

"BILAGA III

ELEKTRONISKA MEDDELANDEN OCH UNIONENS SYSTEM FÖR INFORMATIONsutBYTE INOM SJÖFARTEN (SAFESEANET)**1. Allmän beskrivning och uppbyggnad**

Unionens system för informationsutbyte inom sjöfarten, SafeSeaNet, ska möjliggöra mottagning, lagring, insamling och utbyte av information med avseende på sjöfartssäkerhet, hamn- och sjöfartsskydd, havsmiljöskydd samt sjötrafikens och sjötransporternas effektivitet.

SafeSeaNet är ett specialiserat system som upprättats för att underlätta informationsutbyte i elektronisk form mellan medlemsstaterna och för att tillhandahålla kommissionen och medlemsstaterna relevanta uppgifter i enlighet med unionslagstiftningen. Det består av ett nätverk av nationella SafeSeaNet-system i medlemsstaterna och ett centralt SafeSeaNet-system som fungerar som knutpunkt.

Unionens nätverk för informationsutbyte ska koppla samman alla nationella SafeSeaNet-system som inrättats i enlighet med detta direktiv, och inbegriper även det centrala SafeSeaNet-systemet.

2. Förvaltning, drift, utveckling och underhåll**2.1 Ansvarsområden****2.1.1 Nationella SafeSeaNet-system**

Medlemsstaterna ska utveckla och underhålla ett nationellt SafeSeaNet-system för utbyte av sjöfartsinformation mellan auktoriserade användare under ledning av en nationell behörig myndighet.

Den nationella behöriga myndigheten ska ansvara för förvaltningen av det nationella systemet, inbegripet nationell samordning av användare och uppgiftslämnare, och se till att UN LOCODES anvisas och att nödvändig it-infrastruktur och förfaranden som beskrivs i det kontrolldokument för gränssnitt och funktioner som avses i punkt 2.3 inrättas och upprätthålls.

Det nationella SafeSeaNet-systemet ska göra det möjligt för alla användare som fått tillstånd att använda det av den nationella behöriga myndigheten att koppla upp sig mot varandra och kan göras tillgängligt för identifierade sjöfartsaktörer (fartygsägare, agenter, befälhavare, avlastare m.fl.) som fått tillstånd att använda det av den nationella behöriga myndigheten, särskilt för att underlätta inlämning och mottagning av elektroniska rapporter i enlighet med unionslagstiftning.

2.1.2 Centralt SafeSeaNet-system

Kommissionen ska på strategisk nivå ansvara för förvaltningen och utvecklingen av det centrala SafeSeaNet-systemet och för översynen av SafeSeaNet-systemet i samarbete med medlemsstaterna, medan byrån, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 ⁽¹⁾, i samarbete med medlemsstaterna och kommissionen ska ansvara för

- tekniskt genomförande och dokumentation av SafeSeaNet,
- utveckling, drift och integrering av elektroniska meddelanden och uppgifter, samt underhåll av gränssnitten mot det centrala SafeSeaNet-systemet, inklusive satellitinsamlade AIS-uppgifter, och de olika informationssystemen i detta direktiv och så som avses i punkt 3.

Det centrala SafeSeaNet-systemet som fungerar som knutpunkt ska knyta samman alla nationella SafeSeaNet-system och ska fastställa nödvändig nationell it-infrastruktur och förfaranden enligt det kontrolldokument för gränssnitt och funktioner som avses i punkt 2.3.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 av den 27 juni 2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå (EUT L 208, 5.8.2002, s. 1).

2.2 Förvaltningsprinciper

Kommissionen ska inrätta en styrgrupp på hög nivå som består av experter från medlemsstaterna och kommissionen och som ska anta sin arbetsordning för att

- lägga fram rekommendationer för att förbättra effektiviteten och säkerheten i systemet,
- ge lämplig vägledning om utveckling av systemet,
- bistå kommissionen vid översynen av systemets prestanda,
- ge lämplig vägledning om utveckling av driftskompatibla plattformar för informationsutbyte, för att kombinera information från SafeSeaNet med information från de andra informationssystem som avses i punkt 3,
- godkänna det kontrolldokument för gränssnitt och funktioner som avses i punkt 2.3, och framtida ändringar av detta,
- anta riktlinjer för insamling och spridning av information via SafeSeaNet som gäller behöriga myndigheter som utsetts av medlemsstaterna till att utföra relevanta uppgifter enligt detta direktiv,
- samarbeta med andra relevanta arbetsforum, särskilt arbetsgruppen för administrativ förenkling och elektroniska informationstjänster inom sjöfarten.

2.3 Kontrolldokument för gränssnitt och funktioner och teknisk dokumentation

Kommissionen ska i nära samarbete med medlemsstaterna utarbeta och upprätthålla ett kontrolldokument för gränssnitt och funktioner (*Interface and Functionalities Control Document, IFCD*).

IFCD ska innehålla en detaljerad beskrivning av prestandakrav och förfaranden för de centrala och nationella delarna av SafeSeaNet-systemet, vilka avser att säkerställa förenlighet med tillämplig unionslagstiftning.

IFCD ska innehålla bestämmelser om

- åtkomsträttigheter, vägledning om kvalitetsstyrning av uppgifterna,
- integrering av uppgifter som avses i punkt 3 och deras spridning via SafeSeaNet-systemet,
- operativa förfaranden för byrån och medlemsstaterna som definierar kontrollmekanismerna för datakvaliteten i SafeSeaNet,
- säkerhetsspecifikationer för överföring och utbyte av uppgifter, samt
- arkivering av uppgifter på nationell och central nivå.

IFCD ska innehålla villkoren för lagring av och tillgång till information om farligt eller förorenande gods med avseende på regelbunden trafik som beviljats undantag i enlighet med artikel 15.

Byrån ska i samarbete med medlemsstaterna utarbeta och upprätthålla teknisk dokumentation om SafeSeaNet, exempelvis standarder för dataöverföringsformat, driftskompatibilitet med andra system och tillämpningsprogram, bruksanvisningar, nätsäkerhetsspecifikationer och referensdatabaser som stöd för rapporteringsskyldigheter.

3. Utbyte och spridning av uppgifter

Systemet ska använda industristandarder och ska kunna samverka med offentliga och privata system som används för att skapa, tillhandahålla eller ta emot information inom SafeSeaNet.

Kommissionen och medlemsstaterna ska samarbeta för att undersöka möjligheten att utforma de nationella systemens funktioner på ett sätt som så långt det är möjligt säkerställer att uppgiftslämnarna, exempelvis befälhavare, ägare, agenter, operatörer, avlastare och behöriga myndigheter, endast behöver lämna informationen en gång, med hänsyn tagen till skyldigheterna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/65/EU ⁽¹⁾ och annan relevant unionslagstiftning. Medlemsstaterna ska se till att informationen är tillgänglig för användning inom alla relevanta rapporterings- och anmälningssystem, system för informations spridning och övervaknings- och informations-system för sjöfart.

Medlemsstaterna ska utarbeta och upprätthålla de gränssnitt som behövs för att uppgifterna ska kunna överföras automatiskt till SafeSeaNet på elektronisk väg.

Det centrala SafeSeaNet ska användas för spridning av elektroniska meddelanden och uppgifter som utbyts eller sprids i enlighet med detta direktiv och med tillämplig unionslagstiftning, bland annat följande:

- Artikel 12.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG av den 27 november 2000 om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester ⁽²⁾.
- Artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG av den 7 september 2005 om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner, inbegripet straffrättsliga sanktioner, för föroreningsbrott ⁽³⁾.
- Artikel 24 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/16/EG av den 23 april 2009 om hamnstatskontroll ⁽⁴⁾.
- Artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/65/EU av den 20 oktober 2010 om rapporteringsformaliteter för fartyg som ankommer till och/eller avgår från hamnar i medlemsstaterna, i den utsträckning artikeln är tillämplig.

Driften av SafeSeaNet-systemet bör vara ett stöd för att främja och upprätta ett europeiskt område för sjötransporter utan hinder.

Om internationellt antagna bestämmelser tillåter vidarebefordran av LRIT-information om fartyg från tredjeländer ska SafeSeaNet-nätverken användas för att tillhandahålla medlemsstaterna, med en tillfredsställande säkerhetsnivå, sådan LRIT-information som tagits emot i enlighet med artikel 6b i detta direktiv.

4. Säkerhet och åtkomsträttigheter

De centrala och nationella SafeSeaNet-systemen ska vara förenliga med sekretesskraven i detta direktiv och med de säkerhetsprinciper och säkerhetsspecifikationer som anges i IFCD, i synnerhet när det gäller åtkomsträttigheter.

Medlemsstaterna ska identifiera alla användare som tilldelats en roll och ett antal åtkomsträttigheter i enlighet med IFCD.”

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/65/EU av den 20 oktober 2010 om rapporteringsformaliteter för fartyg som ankommer till och/eller avgår från hamnar i medlemsstaterna och om upphävande av direktiv 2002/6/EG (EUT L 283, 29.10.2010, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG av den 27 november 2000 om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester (EGT L 332, 28.12.2000, s. 81).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG av den 7 september 2005 om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner, inbegripet straffrättsliga sanktioner, för föroreningsbrott (EGT L 255, 30.9.2005, s. 11).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/16/EG av den 23 april 2009 om hamnstatskontroll (EUT L 131, 28.5.2009, s. 57).